

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
2. de staatssecretaris van Justitie,
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 7 oktober 2008 in zaak nr. 08/32772 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 9 september 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 oktober 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 oktober 2008, en de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft de vreemdeling daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brieven zijn aangehecht.

De vreemdeling en de staatssecretaris hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de hoger-beroepschriften is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde, mede gelet op de uitspraak van de Afdeling van 7 november 2008 in zaak nr. 200802536/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen), geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. De hoger beroepen zijn kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding van de vreemdeling dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding van de vreemdeling af.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
lid van de enkelvoudige kamer

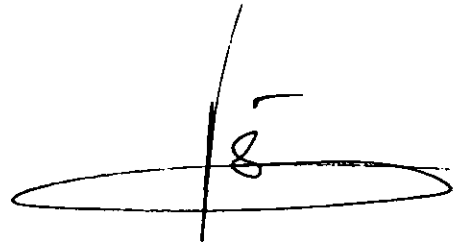
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 november 2008

480.

Verzonden: 17 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 62
6900AB VENLO

• Limburg-Noord

Regio Limburg-Noord
Korpsonderdeel 23 Vreemdelingentoezicht
Behandeld door J.A.C.H. Nijskens
Telefoon 077 - 327 18 88
Fax 077 - 327 18 89
V-nummer / Zaak / Zaak - 09/09/2008
Datum 09/09/2008
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Judith Anna Catharina Henrica Nijskens, inspecteur van het regionaal politiekorps
Limburg-Noord,

belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achtemaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : Irak
Nationaliteit(en) : Iraakse, Onbekend
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Venlo
Datum : 09/09/2008

18. Sep. 2008 15:16
14. Sep. 2008 9:30

pv den bosch
Politie Limburg Noord 0773271869
POLITIE LIMBURG NRD

Nr. 22097 P. 9/3231

Tijd : 11:35 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
J.A.C.H. Nijskens

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE **Zittinghoudende te Roermond**

Sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer
Vreemdelingenkamer

Procedurenummer: AWB 08 / 32772

**Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)**

inzake

, volgens zijn verklaring geboren op
en van Iraakse nationaliteit, verblijvende in het Detentiecentrum Zeist te Soesterberg,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. drs. A. Boumanjal, advocaat te Utrecht,

tegen

de **Staatssecretaris van Justitie**, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Op 9 september 2008 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

1.2. Bij beroepschrift van 10 september 2008 is namens eiser beroep ingesteld. Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt dit beroep tevens een verzoek tot toekenning van schadevergoeding in.

1.3. Bij faxberichten van 23 september 2008 heeft verweerder nadere stukken ingezonden.

1.4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 24 september 2008, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. S.H.M. Maas. Als tolk in de Arabische taal was aanwezig de heer R. Shakarchi.

1.5. Met toepassing van het bepaalde in artikel 8:68 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is het onderzoek op 26 september 2008 heropend en heeft de rechtbank verweerder verzocht nadere informatie te verschaffen.

1.6. Het onderzoek ter zitting is vervolgens op 1 oktober 2008 voortgezet, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. L.M.A. Hansen.

Procedurenummer: AWB 08 / 32772

2

2. Overwegingen

2.1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met deze wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2.2. Namens eiser is – kort weergegeven – aangevoerd dat het horen van eiser ten onrechte zonder advocaat heeft plaatsgevonden. Voorts zijn de gronden dat eiser niet beschikt over voldoende middelen van bestaan, verdacht wordt van het plegen van een misdrijf, ongewenst is verklaard en zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn, bestreden en is namens eiser aangevoerd dat volstaan had kunnen worden met een lichter middel dan inbewaringstelling. Tot slot is namens eiser aangevoerd dat er geen zicht op (gedwongen) uitzetting naar Centraal-Irak bestaat.

2.3. De rechtbank overweegt allereerst dat uit het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 9 september 2008 blijkt dat op diezelfde dag om 9:40 uur de advocaat van eiser destijds, mr. A. van der Toorn, op voorhand telefonisch op de hoogte is gebracht van het voorgenomen verhoor. Nadat verbalisant eiser had meegedeeld dat deze zich bij het verhoor tijdens de ophouding kon doen bij staan door een raadsman, verklaarde eiser akkoord te gaan met de in kennis gestelde raadsman. Voorts blijkt dat het verhoor om 9:50 uur heeft plaatsgevonden zonder aanwezigheid van een raadsman, omdat mr. A. van der Toorn eiser later op de dag zou bezoeken. Eiser heeft vervolgens verklaard dat hij begrijpt dat verbalisant telefonisch contact heeft gehad met zijn raadsman en dat hij zelf ook al even met hem heeft gesproken. Mr. A. van der Toorn zou eiser nog diezelfde dag komen bezoeken. Eiser heeft daarop verklaard dat dat prima was. Verder blijkt uit het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van verhoor van 9 september 2008 dat op diezelfde dag om 11:20 uur mr. A. van der Toorn op voorhand telefonisch op de hoogte is gebracht van de op handen zijnde inbewaringstelling. Nadat verbalisant eiser had meegedeeld dat deze zich bij het verhoor van de inbewaringstelling kon doen bij staan door een raadsman, verklaarde eiser akkoord te gaan met de in kennis gestelde raadsman. Voorts blijkt dat het verhoor om 11:25 uur heeft plaatsgevonden zonder aanwezigheid van een raadsman, omdat mr. A. van der Toorn eiser later op de dag zou bezoeken. Verbalisant heeft eiser vervolgens meegedeeld dat het gehoor nu gewoon verder gaat. Nu niet blijkt dat eiser bij aanvang van beide gehoren te kennen heeft gegeven niet te willen dat de gehoren doorgang zouden vinden zonder de aanwezigheid van zijn advocaat, kan naar dezerzijds oordeel dan ook niet worden gezegd dat eiser in zijn belangen is geschaad door het plaatsvinden van de gehoren zonder aanwezigheid van een raadsman. Dat verbalisanten eiser er niet op hebben gewezen dat eiser kan aangeven dat hij niet wil dat de gehoren desondanks doorgaan, maakt het voorgaande niet anders.

2.4. De rechtbank overweegt verder als volgt.

2.5. Verweerder heeft eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan;

Procedurenummer: AWB 08 / 32772

3

- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf;
- ongewenst is verklaard;
- zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn.

2.6. Voor zover is bestreden dat eiser niet over voldoende middelen van bestaan beschikt, overweegt de rechtbank dat uit het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van overbrenging en ophouding van 9 september 2008 blijkt dat eiser heeft verklaard in het bezit te zijn van EUR 10,- en verder geen geld te hebben, zodat verweerder de grond dat eiser niet beschikt over voldoende middelen van bestaan aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen.

2.7. Vervolgens overweegt de rechtbank dat eiser bij beschikking van 11 juli 2008 ongewenst is verklaard, hetgeen tot gevolg heeft dat eiser na bekendmaking van voornoemde beschikking geen rechtmatig verblijf meer had in Nederland en Nederland onmiddellijk - binnen 24 uur - diende te verlaten. Onbestreden is dat de beschikking op 11 augustus 2008 in persoon is uitgereikt aan eiser. De omstandigheid dat eiser thans nog procedeert tegen zijn ongewenstverklaring, maakt niet dat eiser niet was gehouden Nederland te verlaten, zodat de grond dat eiser zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn in rechte stand kan houden.

2.8. De rechtbank overweegt verder dat op grond van artikel 67, derde lid, van de Vw 2000 de rechtsgevolgen van de beslissing tot ongewenstverklaring onverkort van kracht blijven gedurende de bezwaarfase. De omstandigheid dat eiser bezwaar heeft gemaakt tegen zijn ongewenstverklaring alsmede heeft verzocht een voorlopige voorziening te treffen, staat dan ook niet in de weg aan het tegenwerpen hiervan. Gelet hierop kan ook de grond dat eiser verdacht wordt van het plegen van het misdrijf als genoemd in artikel 197 van het Wetboek van Strafrecht ("verblijf als ongewenste vreemdeling") in rechte standhouden.

2.9. Gelet op het vorenstaande en gelet op de omstandigheid dat eiser heeft verklaard niet terug te willen naar Irak, bestaat er naar dezerzijds oordeel voldoende grond om ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken en heeft verweerder, aan wie ter beoordeling voorligt of de uitzetting met een minder belastend middel veilig is te stellen, niet hoeven volstaan met een lichter middel dan inbewaringstelling. Dat eiser heeft gesteld dat hij staat ingeschreven in de Gemeentelijke Basisadministratie op het adres van zijn ouders maakt het voorgaande niet anders.

2.10. De rechtbank overweegt verder als volgt.

2.11. Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting blijkt dat op 10 september 2008 een aanvraag tot afgifte van een laissez-passer (lp) voor Irak is verzonden naar de zogenoemde lp-kamer. Vervolgens heeft de regievoerder van de Dienst Terugkeer & Vertrek op 17 september 2008 een vertrekgesprek met eiser gevoerd. Op 18 september 2008 is de lp-aanvraag ingediend bij de Iraakse autoriteiten. Een presentatie bij voornoemde autoriteiten stond gepland voor 23 september 2008, maar kon geen doorgang vinden vanwege de zitting bij de rechtbank van 24 september 2008. Vervolgens zal eiser op 29 oktober 2008 worden gepresenteerd.

2.12. Allereerst overweegt de rechtbank dat eiser door verweerder steeds is aangemerkt als zijnde van Iraakse nationaliteit. Door verweerder zijn geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht waaruit blijkt dat eiser over een andere nationaliteit beschikt dan wel

Procedurenummer: AWB 08 / 32772

4

dat er redenen zijn voor verweerder om thans, en derhalve anders dan voor de onderhavige procedure, te twijfelen aan die nationaliteit van eiser. Derhalve zal de rechtbank bij haar verdere beoordeling uitgaan van de Iraakse nationaliteit.

2.13. Tussen partijen is niet in geschil dat de Iraakse autoriteiten medewerking verlenen aan vreemdelingen met de Iraakse nationaliteit die vrijwillig wensen terug te keren en voor deze vreemdelingen ook Ip's verstrekken. Voor vreemdelingen die niet vrijwillig wensen terug te keren, is dat echter niet het geval en worden geen Ip's verstrekt. Eiser is één van die vreemdelingen die niet vrijwillig wenst terug te keren. In dit verband heeft verweerder zich allereerst beroepen op de op eiser rustende plicht om Nederland te verlaten en zijn medewerkingsplicht in dit verband. Verweerder heeft in dit verband onder meer gewezen op een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 4 september 2008, 200805361/1 (LJN: BF0502, gepubliceerd op www.rechtspraak.nl). Tevens is gesteld dat er zicht op uitzetting bestaat naar Centraal-Irak. Verweerder heeft zich in dit verband er op beroepen dat er recentelijk enkele geslaagde uitzettingen van Iraakse vreemdelingen zijn geweest naar Centraal-Irak via respectievelijk de route Amsterdam-Dubai-Bagdad (14 juli 2008) en Amsterdam-Amman-Bagdad (3 september 2008).

2.14. Met betrekking tot die uitzettingen heeft de rechtbank verweerder onder meer en voor zover thans nog van belang de navolgende vragen voorgelegd.

2.15. *"- Uitzetting met een EU-staat wordt blijkens de voormelde uitspraak geaccepteerd door de Iraakse autoriteiten. Maakt het daarbij nog verschil uit of er sprake is van een Iraakse die wel of niet over (kopieën) van identiteitsdocumenten beschikt?
- Indien niet van belang is of er sprake is van (kopieën) van documenten waaruit blijkt dit?
- Indien wel van belang is of er sprake is van (kopieën) van documenten blijkt dan ergens uit, bijvoorbeeld uit eerdere (asiel)procedures, dat eiser heeft beschikt over identiteitsdocumenten dan wel daarover de beschikking kan krijgen?
- Op basis van welke frequentie vinden uitzettingen plaats naar Centraal-Irak en kunt u die frequentie onderbouwen?
- Is er een wachtlijst voor wat betreft naar Centraal-Irak uit te zetten personen en hoeveel personen staan op die wachtlijst?
- Op welke wijze wordt de volgorde op die lijst bepaald en welke plek op die eventuele lijst heeft eiser?"*

2.16. Zakelijk weergegeven zijn de betreffende vragen ter zitting van 1 oktober 2008 als volgt beantwoord.

De Iraakse autoriteiten maken geen verschil tussen Iraakzen met of zonder kopieën van documenten, aldus luidt de van de Dienst Terugkeer & Vertrek verkregen informatie. Er is geen nadere toelichting te geven met betrekking tot de frequentie. Uitzettingen vinden met escortes plaats en er moet dus het nodige worden geregeld. Er is geen wachtlijst. Iedere uitzetting, dus ook die van eiser, wordt op zich bezien.

2.17. Namens eiser is door de gemachtigde van eiser te kennen geven dat hij bij het Iraakse consulaat telefonisch informatie heeft ingewonnen en van een zekere A. Al-Rubaiee (toevoeging rechtbank: volgens de site van het Iraakse consulaat de derde secretaris) heeft vernomen dat de Iraakse autoriteiten in beginsel niet meewerken aan gedwongen uitzettingen en ook slechts dergelijke uitzettingen met behulp van een zogenoemde EU-staat hebben geaccepteerd in een paar - bijzondere - gevallen. Bovendien waren in al die gevallen documenten voorhanden of kopieën van documenten waaruit de Iraakse nationaliteit bleek.

Procedurenummer: AWB 08 / 32772

5

De autoriteiten verlangen van een betrokkene, die daartoe ook wordt gehoord, dat hij niet alleen mondeling verklaart vrijwillig te willen terugkeren, maar ook dat hij een verklaring van die strekking ondertekent. Een schriftelijke bevestiging van deze mededelingen heeft eisers gemachtigde nog niet mogen ontvangen vanwege de sluiting van het consulaat in verband met het Suikerfeest.

2.18. De rechtbank onderschrijft vervolgens dat op eiser de rechtsplicht rust om Nederland te verlaten en dat hij in dit verband ook een - vergaande - plicht heeft tot het actief en volledig meewerken aan zijn uitzetting. In de voormelde uitspraak van 4 september 2008 heeft de Afdeling over die medewerkingsplicht verder het volgende overwogen.

2.19. "Uit hetgeen ter zitting van de Afdeling naar voren is gebracht, blijkt dat de ambassade van Iran Ip's verstrekt ten behoeve van de uitzetting van in bewaring gestelde gedocumenteerde vreemdelingen met de Iraanse nationaliteit. Niet gebleken is dat de door de vreemdeling bij zijn presentatie aan de consulaire vertegenwoordiging van Iran af te leggen verklaring dat hij bereid is vrijwillig naar Iran terug te keren een zodanige strekking heeft dat het afleggen daarvan verder gaat dan binnen het bestek van de op hem rustende verplichting Nederland eigener beweging te verlaten redelijkerwijs van hem zou kunnen worden verlangd."

2.20. Dat de Afdeling het vorenstaande heeft overwogen in een zaak van een Iraanse vreemdeling maakt, anders dan eisers gemachtigde heeft gesteld, niet dat er enige reden is om te veronderstellen dat de voormelde strekking van de medewerkingsplicht niet evenzeer door de Afdeling van toepassing wordt geacht op vreemdelingen met een andere dan de Iraanse nationaliteit. De rechtbank is vervolgens echter, anders dan de Afdeling en ook al rust op eiser een vergaande medewerkingsplicht teneinde zijn vertrek uit Nederland te effectueren, van oordeel dat die medewerkingsplicht niet zo ver strekt dat van een vreemdeling mag worden verwacht dat hij tegen de autoriteiten van het land waarnaar hij zal worden uitgezet liegt over wat hij wel en niet wil. Dat dit bij landen waarvan de autoriteiten niet wensen mee te werken aan gedwongen terugkeer een probleem kan opleveren om vreemdelingen zonder (geldige) reisdocumenten verwijderd te krijgen, onderkent de rechtbank uiteraard. Naar het oordeel van de rechtbank strekt de bewaring er echter niet toe een vreemdeling te dwingen om "vrijwillig" te vertrekken.

2.21. De voormelde actieve en volledige medewerkingsplicht brengt echter naar dezerzijds oordeel wel met zich dat eiser zal dienen mee te werken aan een presentatie bij de Iraakse nationaliteiten en tevens aannemelijk zal moeten maken dat hij niet over documenten beschikt dan wel geen documenten kan verkrijgen ter onderbouwing van zijn Iraakse nationaliteit bij de bevoegde autoriteiten. Naar dezerzijds oordeel ligt het, gelet op de op eiser rustende rechtsplicht om Nederland te verlaten en zijn actieve en volledige medewerkingsplicht te verlenen, dan ook niet op de weg van verweerder om aannemelijk te maken, zoals door eisers gemachtigde ter zitting is gesteld, dat eiser de beschikking heeft of kan krijgen over dergelijke documenten.

2.22. Voorts heeft de Afdeling in haar uitspraak van 29 september 2008, 200805610/1 (LJN: BF5320, gepubliceerd op www.rechtspraak.nl) met betrekking tot het zicht op uitzetting naar Irak nog het volgende overwogen.

Procedurenummer: AWB 08 / 32772

6

2.23. "De staatssecretaris heeft ter zitting gesteld dat de vreemdeling bij de presentatie bij de Iraakse ambassade heeft verklaard niet te willen terugkeren. Deze verklaring leidt niet tot het oordeel dat geen sprake is van zicht op uitzetting binnen redelijke termijn, nu de Iraakse ambassade bij actieve en volledige medewerking van de vreemdeling bereid is om een laissez-passer te verstrekken. In 2008 hebben daadwerkelijk twee uitzettingen plaatsgevonden. De staatssecretaris heeft ter zitting te kennen gegeven dat, nu de Iraakse autoriteiten op grond van de door de vreemdeling overgelegde afschriften van documenten niet twijfelen aan diens Iraakse nationaliteit, stappen worden ondernomen om de vreemdeling met een EU-staat uit te zetten."

2.24. De rechtbank is op grond van het vorenstaande dan ook van oordeel dat, gelet op de nog te geschieden presentatie bij de Iraakse autoriteiten en de inspanningsverplichting van eiser, vooralsnog niet gezegd kan worden dat reël zicht op uitzetting van eiser ontbreekt.

2.25. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

2.26. Het vorenstaande maakt dat de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 in rechte stand kan houden en het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

2.27. Vorenstaand oordeel brengt met zich dat een grondslag voor toekenning van schadevergoeding ontbreekt.

2.28. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

2.29. Mitsdien wordt als volgt beslist.

Procedurenummer: AWB 08 / 32772

7

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. F.H. Machiels in tegenwoordigheid van mr. K.M.A.W. van Mulken als griffier en uitgesproken in het openbaar op 7 oktober 2008.

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier.

Afschrift verzonden: - 7 OKT 2008

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

mr. drs. A. Boumanjal
 mr. A.C. Vingerling
 (strafrechtsspecialist)

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
 Van de Raad van State
 Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

TEVENS PER FAX: 070-3651380

Utrecht, 13 oktober 2008

Inzake / Staat
 Dossier: 2008.0401 AB/NT

HOGER BEROEP VREEMDELINGENZAKEN

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 OKT 2008	
ZAAKNR.	200807548
AAN.	V3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende in het detentiecentrum te Zeist, ter zake dezer domici-
 lie kiezende te Utrecht, Croeselaan 244 (3521 CL), ten kantore van de advocaat en procureur Mr. A.
 Boumanjal, die door hem ten deze tot gemachtigde is gesteld en als zodanig dit hoger beroepschrift
 ondertekent;

dat hij tijdig in hoger beroep komt van de uitspraak van de Rechtbank te 's Gravenhage,
 zittinghoudende te Roermond d.d. 7 oktober 2008. Een kopie van de uitspraak gaat hierbij.

dat de zaak betreft: vreemdelingenbewaring;

dat ondergetekende verklaart tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd
 door appellant, geboren op 8 augustus 1982, vreemdeling van Iraakse nationaliteit;

Croeselaan 244 3521 CL Utrecht Postbus 1286 3500 BG Utrecht

T. 030-294 38 86 F. 030-299 26 96 E. info@benvadvocaten.nl

Op alle werkzaamheden zijn onze Algemene Voorwaarden van toepassing, die te raadplegen zijn op www.benvadvocaten.nl.

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

dat appellant zich met de bestreden uitspraak niet kan verenigen en daartoe de navolgende grief formuleert:

GRIEF I

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder punten 2.21, 2.22, 2.23 en 2.24 van het a quo het volgende:

" 2.21. De voormelde actieve en volledige medewerkingsplicht brengt echter naar dezerzijds oordeel wel met zich dat eiser zal dienen mee te werken aan een presentatie bij de Iraakse nationaliteiten en tevens aannemelijk zal moeten maken dat hij niet over documenten beschikt dan wel geen documenten kan verkrijgen ter onderbouwing van zijn Iraakse nationaliteit bij de bevoegde autoriteiten. Naar dezerzijds oordeel ligt het, gelet op de op eiser rustende rechtsplicht om Nederland te verlaten en zijn actieve en volledige medewerkingsplicht te verlenen, dan ook niet op de weg van verweerder om aannemelijk te maken, zoals door eisers gemachtigde ter zitting is gesteld, dat eiser de beschikking heeft of kan krijgen over dergelijke documenten.

2.22. Voorts heeft de Afdeling in haar uitspraak van 29 september 2008, 20080561/1 (LIN: BF5320, gepubliceerd op www.rechtspraak.nl) met betrekking tot het zicht op uitzetting naar Irak nog het volgende overwogen.

2.23. De staatssecretaris heeft ter zitting gesteld dat de vreemdeling bij de presentatie bij de Iraakse ambassade heeft verklaard niet te willen terugkeren. Deze verklaring leidt niet tot het oordeel dat geen sprake is van zicht op uitzetting binnen redelijke termijn, nu de Iraakse ambassade bij actieve en volledige medewerking van de vreemdeling bereid is om een laissez passer te verstrekken. In 2008 hebben daadwerkelijk twee uitzettingen plaatsgevonden. De staatssecretaris heeft ter zitting te kennen gegeven dat, nu de Iraakse autoriteiten op grond van de door de vreemdeling overgelegde

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

afschriften van documenten niet twijfelen aan diens Iraakse nationaliteit, stappen worden ondernomen om de vreemdeling met een EU-staat uit te zetten.

2.24. De rechtbank is op grond van het vorenstaande dan ook van oordeel dat, gelet op de nog te geschieden presentatie bij de Iraakse autoriteiten en de inspanningsverplichting van eiser, vooralsnog niet gezegd kan worden dat reëel zicht op uitzetting van eiser ontbreekt."

ter toelichting:

1. Appellant stelt voorop dat de rechtbank terecht heeft overwogen onder punt 2.20 a quo dat de op appellant rustende vergaande medewerkingsplicht teneinde zijn vertrek uit Nederland te effectueren niet zo ver strekt dat van een vreemdeling mag worden verwacht dat hij tegen de autoriteiten van het land waarnaar hij zal worden uitgezet liegt over wat hij wel en niet wil. Nu verweerder van de beschikking geen (incidenteel) appel heeft aangetekend, dient voornoemde overweging als uitgangspunt te gelden.

De rechtbank heeft echter miskend dat uitgaande van voornoemde overweging, niet gesproken kan worden van een reëel zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn. Immers, niet in geschil is dat de Iraakse autoriteiten onder geen enkel beding overgaan tot afgifte van een Lp, waar het vreemdelingen betreft die hebben aangegeven niet vrijwillig terug te willen keren. Waar evident is dat appellant niet vrijwillig terug wenst te keren, dient geconcludeerd te worden dat geen Lp zal worden afgegeven. De overweging van de rechtbank dat de vreemdeling moet meewerken aan een presentatie is in het licht van het vorenstaande en bij gebrek aan nadere onderbouwing, onbegrijpelijk. De presentatie is gezien het ontbreken van de vrijwilligheid zijdens appellant gelijk te trekken aan het inslaan van een doodlopende weg, althans en in ieder geval is reeds thans evident dat de presentatie in casu geen soelaas zal bieden.

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

Voorts heeft de rechtbank overwogen dat appellant conform diens medewerkingplicht aannemelijk zal moeten maken dat hij niet over documenten beschikt dan wel kan beschikken. De rechtbank is met alle respect niet te volgen. Gelijk aan bestendige jurisprudentie dient op zijn minst sprake te zijn van een aanknopingspunt dat appellant in het bezit zou kunnen komen van een document en dat het aan zijn gedragingen te wijten is dat het document niet voorhanden is.

In casu is van een dergelijk aanknopingspunt geenszins sprake, integendeel. Appellant is sinds 1997 hier in Nederland en heeft sindsdien een asielvergunning zonder dat hij ooit in het bezit is geweest van een identiteitsdocument en derhalve hij geen document heeft hoeven over te leggen. De Nederlandse Staat heeft door het toekennen van een vergunning, kennelijk aangenomen dat appellant niet in het bezit is van een identiteitsdocument en evenmin in het bezit van een document kan komen.

Appellant sluit zich dan ook aan bij de overweging van Rechtbank 's-Gravenhage , zittingsplaats 's-Hertogenbosch, welke in haar uitspraak d.d. 29 april 2008 (LJN: BD2187) als volgt luidt:

" De rechtbank overweegt dienaangaande dat verweerders standpunt berust op het uitgangspunt dat elke vreemdeling gehouden is alle mogelijke medewerking te verlenen teneinde verweerder in staat te stellen zo spoedig mogelijk tot uitzetting te kunnen overgaan. Dit uitgangspunt kan in beginsel als plausibel worden aanvaard. Voorwaarde daarbij is wel dat - uit het dossier of anderszins - moet blijken van concrete aanknopingspunten op grond waarvan van de vreemdeling kan worden verlangd dat hij over enig document de beschikking heeft, of redelijkerwijs kan krijgen. De rechtbank verwijst in dit verband naar haar uitspraak van heden, 29 april 2008, AWB 08/11886 (nog niet gepubliceerd, ter voorlichting van partijen aangehecht). In dat geval betrof het een vreemdelinge die verklaarde een paspoort te hebben, dat zij niet wilde afgeven.

De enkele stelling in het kader van de beoordeling van het zicht op uitzetting dat op de vreemdeling een medewerkingplicht rust, zonder concreet aan te geven wat die plicht inhoudt en zonder aannemelijk te maken dat een vreemdeling daaraan kan voldoen is te algemeen van aard."

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

Juist in casu kan gezien de voorgeschiedenis geconcludeerd (in ieder geval aangenomen) worden dat appellant niet over enig document de beschikking heeft en/ of redelijkerwijs kan krijgen.

De stelling van verweerder – ingenomen ter zitting – dat er ook gedwongen uitzettingen plaatsvinden en wel middels een EU-staat kan aan het voormelde niet af doen.

Ter adstructie:

Tot op heden is zijdens de staatssecretaris niet duidelijk gemaakt wat de aard en frequentie van de uitzettingen op basis van een EU- Staat is (geweest). Zie in dit verband de uitspraak van uw Afdeling d.d. 14 januari 2005 (prod. 1) (nr. 200409900/1) en meer recent d.d. 2 september 2008 (prod. 2) (LJN: BF0500).

Bij de laatst vermelde uitspraak van uw Afdeling is de volgende overweging van belang in deze:

"2.1.3. De ter zitting van de Afdeling naar voren gebrachte stelling van de staatssecretaris, dat zicht op uitzetting niet ontbreekt omdat met de Iraakse autoriteiten op zaaksniveau wordt gesproken over de verwijdering van de vreemdeling met een EU-staat, kan ook niet leiden tot het oordeel dat dergelijk zicht in dit geval wel aanwezig is, reeds omdat die stelling elke concrete toelichting ontbeert. De staatssecretaris heeft ter zitting van de Afdeling slechts verklaard dat de Iraakse autoriteiten in beginsel geen bezwaar hebben tegen deze wijze van verwijdering, maar kon de aard, frequentie en stand van zaken van de besprekingen niet verduidelijken en heeft evenmin inzichtelijk kunnen maken waarop destijds zijn verwachtingen, dat deze besprekingen binnen een redelijke termijn tot uitzetting van de vreemdeling met behulp van een EU-staat zouden leiden, waren gebaseerd."

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

Hierbij is van belang om op te merken dat anders dan verweerder de rechtbank en ook uw afdeling heeft voorgehouden, de autoriteiten uitsluitend in zeer uitzonderlijke situaties (lees: terroristische aangelegenheden) een uitzetting middels een EU-staat accorderen.

Dezerzijds is navraag gedaan bij de Ambassade van de Republiek Irak, die bij brief van 8 oktober 2008 (prod. 3) heeft uiteengezet onder welke voorwaarden de Ambassade een paspoort dan wel een Lp afgeeft. In de officiële schriftelijke beantwoording van de gestelde vragen staat zelfs uitdrukkelijk dat uitzonderingen op de bovengenoemde procedure (lees: reguliere LP-aanvraag) slechts mogelijk zijn na goedkeuring van de desbetreffende autoriteiten in Irak. Het gebezigde term "uitzonderingen" is een teken aan de wand en rechtvaardigt de conclusie dat anders dan verweerder wenst te doen geloven niet gezegd mag en kan worden dat de Iraakse autoriteiten zich in beginsel niet verzetten tegen een uitzetting met een EU-staat. Uitzetting met een EU-staat geschiedt uitsluitend bij hoge uitzonderingen, aldus de Consul.

Er hebben in een periode van bijkans twee jaren (2007 en 2008) slechts twee uitzettingen plaatsgevonden en wel op 14 juli en 3 september 2008. Als gezegd de uitzettingen werden uiteindelijk geaccordeerd, daar het hier vreemdelingen betroffen die in verband zijn dan wel konden worden gebracht met terrorisme in de ruimste zin des woords.

Het is aan de Staatssecretaris om openheid van zaken te geven, in die zin dat aan uw Afdeling helder dient te worden gemaakt hoeveel aanvragen in de afgelopen twee jaren hebben plaatsgehad, zodat inzichtelijk wordt gemaakt of de voornoemde twee uitzetting verwaarloosbaar zijn ten opzichte van de gedane aanvragen en derhalve een reëel zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn ontbreekt. Voorts dient de Staatssecretaris te verduidelijken of uitzetting met een EU-Staat kan geschieden zonder dat de vreemdeling een in het bezit is van een document dan wel de beschikking daarvan kan krijgen, zoals in casu het geval.

2. Als gezegd en hier herhaald kan in casu geconcludeerd worden dat appellant niet over enig document de beschikking heeft, en/ of redelijkerwijs kan krijgen. Wat van het voormelde ook zij, rechtvaardigt reeds dit gegeven dat een reëel zicht op uitzetting ontbreekt, zulks derhalve ongeacht

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

of er sprake is van gedwongen uitzetting dan wel vrijwillige terugkeer.

In deze wordt aansluiting gezocht bij de brief van de Ambassade d.d. 8 oktober 2008 en voorts bij de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle van 12 september 2008 (LJN: BF1054), waarin de rechtbank onderstreept dat de uitzettingen die naar Irak hebben plaatsgevonden, enkel alleen met documenten van enige aard hebben plaatsgevonden, zoals een paspoort. Zonder documenten kan derhalve geen sprake zijn van uitzetting en ontbreekt derhalve het zicht daarop.

De verwijzing van de rechtbank in overweging 2.23 naar de uitspraak van 29 september 2008 van uw Afdeling (200805610/1 LJN: BF5320), kan verweerder niet baten. Het betreft in die zaak namelijk een andere situatie, daar er in dat geval weliswaar sprake was van een Iraakees die aangaf niet terug te willen keren, maar ook dat er op grond van de overgelegde afschriften van documenten geen twijfel bestond over de Iraakse nationaliteit van de vreemdeling. In casu heeft de vreemdeling GEEN ENKEL document of afschrift daarvan en weigert hij bovendien vrijwillig terug te keren.

In het licht van vorenstaande dient dan ook geconcludeerd te worden dat appellant, onder deze omstandigheden en in het licht van het huidige lp-beleid van Irak, niet binnen redelijke termijn en zelfs in het geheel niet uitgezet zal worden.

GRIEF II

3. Waar de rechtbank een aantal vragen heeft gesteld aan verweerder en verweerder deze vragen onbeantwoord heeft gelaten, had de rechtbank de inertie van verweerder niet zonder consequenties mogen laten.

BOUMANJAL & VINGERLING

ADVOCATEN

Het betreft in deze de volgende vragen:

- *Uitzetting met een EU-staat wordt blijkens de voormelde uitspraak geaccepteerd door de Iraakse autoriteiten. Maakt het daarbij nog verschil uit of er sprake is van een Iraakees die wel of niet over (kopieën) van identiteitsdocumenten beschikt?*
- *Indien niet van belang is of er sprake is van (kopieën) van documenten, waaruit blijkt dit?*
- *Indien wel van belang is of er sprake is van (kopieën) van documenten, blijkt dan ergens uit, bijvoorbeeld uit eerdere (asiel)procedures, dat eiser heeft beschikt over identiteitsdocumenten dan wel daarover de beschikking kan krijgen?*

MITSDIEN

het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak waarvan hoger beroep te vernietigen en voor zover mogelijk zelf in de zaak te voorzien door het oorspronkelijk beroep alsnog gegrond te verklaren met bevel tot onmiddellijke in vrijheidstelling van appellant zulks met veroordeling van verweerder (ex artikel 8:75 Awb) in de kosten die appellant in verband met de behandeling van de onderhavige procedure in beide instanties redelijkerwijs heeft moeten maken onder toekenning van een passende schadevergoeding voor ten onrechte ondergane vrijheidsbeneming aan appellant.

advocaat-gemachtigde

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

- 1.
2. de staatssecretaris van Justitie,
appellanten,

tegen de uitspraak in zaak nr. 08/9354 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 2 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 maart 2008 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 april 2008, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de toegekende schadevergoeding op nihil gesteld. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 april 2008, en de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 april 2008, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft de vreemdeling de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brieven zijn aangehecht.

De vreemdeling en de staatssecretaris hebben een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ten aanzien van het hoger beroep van de staatssecretaris.

2.2. De staatssecretaris betoogt in zijn enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat geen zicht op uitzetting van de vreemdeling naar Irak bestond, omdat sinds januari 2007 geen gedwongen uitzettingen hebben plaatsgevonden naar Centraal-Irak en omdat de Iraakse vertegenwoordiging heeft aangegeven dat zij zich niet bevoegd acht om reisdocumenten te verstrekken aan vreemdelingen die, zoals de vreemdeling, aangeven niet terug te willen keren naar Irak. De staatssecretaris voert daartoe aan dat de rechtbank aldus heeft miskend dat op de vreemdeling de plicht rust om actieve en volledige medewerking te verlenen aan het verkrijgen van de voor zijn vertrek noodzakelijke documenten, maar deze medewerking weigert.

2.2.1. Hoewel vaststaat dat op de vreemdeling de rechtsplicht rust Nederland te verlaten, heeft hij dat niet binnen de gestelde termijn gedaan. De op hem rustende vertrekplicht brengt onder meer mee dat van de vreemdeling mag worden verwacht dat hij actieve en volledige medewerking aan zijn uitzetting verleent.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 november 2005 in zaak nr. 200507769/1, JV 2006/13), brengt het wettelijk systeem, indien het belang van de openbare orde vordert dat met het oog op de voorgenomen uitzetting een vrijheidsontnemende maatregel wordt opgelegd, niet mee dat die maatregel slechts kan worden toegepast ten aanzien van de vreemdeling die medewerking verleent, maar ook en in het bijzonder ten aanzien van de vreemdeling die die medewerking niet of in

onvoldoende mate verleent. Juist in laatstbedoeld geval wordt door de vrijheidsontnemende maatregel de mogelijkheid van uitzetting veiliggesteld, doordat permanent kan worden toegezien op de van de vreemdeling te verlangen inspanningen tot terugkeer. Aldus is het zicht op uitzetting niet komen te ontbreken, maar wordt het integendeel verscherpt en bevorderd.

2.2.2. Zoals de Afdeling eveneens eerder heeft overwogen (uitspraak van 29 september 2008 in zaak nr. 200805610/1, www.raadvanstate.nl) is gebleken dat de Iraakse ambassade laissez passer verstrekt ten behoeve van de uitzetting naar Centraal-Irak van in bewaring gestelde vreemdelingen met de Iraakse nationaliteit, indien de vreemdeling aangeeft geen bezwaar te hebben tegen terugkeer. De enkele omstandigheid dat de vreemdeling te kennen heeft gegeven niet te willen terugkeren, leidt niet tot het oordeel dat geen sprake is van zicht op uitzetting binnen redelijke termijn, nu de Iraakse ambassade bij actieve en volledige medewerking van de vreemdeling bereid is om een laissez passer te verstrekken. Niet gebleken is dat de door de vreemdeling af te leggen verklaring dat hij geen bezwaar heeft tegen zijn terugkeer een zodanige strekking heeft dat het afleggen daarvan verder gaat dan binnen het bestek van de op hem rustende verplichting Nederland eigener beweging te verlaten redelijkerwijs van hem zou kunnen worden verlangd.

Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat vooralsnog niet is gebleken dat binnen afzienbare termijn zicht op uitzetting van de vreemdeling naar Centraal-Irak bestaat.

2.3. Ten aanzien van het hoger beroep van de vreemdeling.

2.3.1. Hetgeen in het hoger beroepschrift door de vreemdeling is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan gelet op hetgeen hiervoor is overwogen met betrekking tot de grief van de staatssecretaris, niet leiden tot gegrondverklaring van het hoger beroep.

2.4. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond. Het hoger beroep van de staatssecretaris is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling het volgende.

2.5. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekkelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.6. Gelet op het vorengaande zal de Afdeling het door de vreemdeling tegen het besluit van 17 maart 2008 ingestelde beroep alsnog ongegrond verklaren. Het verzoek om schadevergoeding dient te worden afgewezen.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de staatssecretaris van Justitie gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 2 april 2008 in zaak nr. 08/9354;
- IV. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- V. wijst het verzoek van de vreemdeling om schadevergoeding af;

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. H. Troostwijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

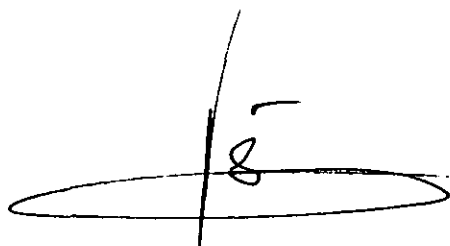
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 november 2008

361.

Verzonden: 7 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak